

РЕШЕНИЕ

№ 1269

гр. Бургас, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева
Членове: Веселка Г. Узунова
Даниела Д. Михова

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Недялка П. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20222100501907 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК и е образувано по въззивна жалба на Ж. С.
С. – ищец в първоинстанционното производство, чрез процесуален представител адв.Кралев,
против Решение №2148 от 07.10.22г., по гр.д.№4531/22г. по описа на Бургаски районен съд,
с което са отхвърлени исквете на въззивника, за осъждане на ОД на МВР – гр.Бургас, да му
заплати сумата от 564.63 лв., представляваща неплатено възнаграждение за извънреден труд
от 68.64 часа, положен в периода 04.07.2019 год. - 09.07.2020 год., ведно с мораторна лихва в
размер на 135.67 лв., начислена върху всяко неплатено възнаграждение за извънреден труд
за периода от съответния падеж до 17.07.2022 год., както и законната лихва върху
главницата, начиная от 18.07.2022 год. до окончателното ѝ изплащане и въззникът е осъден
да заплати на ОД на МВР - гр.Бургас деловодни разноски в размер на 100 лв.

Въззникът изразява недоволство от постановеното решение и претендира
отмяната му, с постановяване на въззивно решение, с което искът да бъде уважен. Твърди
се, че решението на БРС е постановено в противоречие с установената практика на БРС и
БОС. Излага съображения, че статутът му на държавен служител съгл. чл.142, ал.1, т.1
ЗМВР, вр. чл.50а, ал.2 ЗДС налага субсидиарно приложение на общото трудово
законодателство, в т.ч. КТ и наредбите, за да не бъде поставен държавният служител в по-
неблагоприятно положение, в сравнение с останалите работници и служители. Поради това
при определяне на продължителността на положения от ищеца нощен труд, следва да се
извърши приравняване, с коеф.1.143. Посочва се практика на ВКС и БОС. Претендира се
отмяна на решението на БРС и уважаване на предявените искове.

Препис от въззивната жалба на ищеца е връчен на ответника ОД на МВР – Бургас.
В срока по чл.263, ал.1 ГПК не е постъпил писмен отговор.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства,
намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори, че ищецът, в изпълнение на задълженията си на длъжност „полицай“
към сектор СПС на ОДМВР - Бургас, в периода 04.07.2019 г. – 09.07.2020 г. е полагал труд

на 12-часови смени по график, включително и през нощта – за времето от 22,00 ч. до 06,00 ч., при сумирано изчисляване на работното време и при предварително определен график за всеки месец. Ищецът твърди и видно от извършената съдебно – икономическа експертиза, в този период е положил общо 480 часа нощен труд, който преизчислен с коефициент 1.143, възлиза на 548.64 часа дневен труд. Според ищеца преизчисляването на нощния към дневен труд е довело до полагане на извънреден труд от 68.64 часа, за който не му е заплатено съответното възнаграждение. Претендира осъждане на ответника да му го заплати, в размера на исквата сума от 564.63 лева. и обезщетение за забава, в размер на 135.67 лева.

Според ответника, положеният от ищеца труд е надлежно начислен, отразен в протоколите за положен извънреден труд и в протоколите за отчитане на работното време между 22,00 и 06,00 часа, времето на разположение и положения труд по време на официални празници, както и че същият му е заплатен своевременно в съответствие със ЗМВР и подзаконовите нормативни актове по приложението му.

Бургаският окръжен съд, при служебна проверка на обжалваното решение, извършена на осн. чл.269 ГПК, намира, че не са налице основания за неговата нищожност или недопустимост, следователно решението е валидно и допустимо. Като взе пред вид събраните по делото доказателства, становищата на страните и като съобрази Закона съдът намира, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно.

Нормите на чл.176 и чл.178 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) определят елементите на месечно възнаграждение на държавните служители на МВР - основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения, в т.ч. и за извънреден труд. Нормата на чл.187 ЗМВР определя продължителността на работното време на държавните служители в МВР подневно и на 8, 12 или 24-часови смени – сумирано за тримесечен период. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 06,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период. Работата извън редовното работно време до 280 часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период – за служителите, работещи на смени, чрез заплащане с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение.

Според нормата на чл.31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г., при сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22,00 и 6,00 ч. за отчетния период се умножава по 0,143, като полученото число се сумира с общия брой отработени часове за отчетния период – т.е. часовете положен нощен труд се преизчисляват с коефициент 1,143. В Наредба №8121з-592/25.05.2015 г. и последващите наредби липсва такава изрично правило.

Съгласно разпоредбата на 67, ал.3 от Закона за държавния служител, минималните и максималните размери на основните заплати по нива и степени, размерите на допълнителните възнаграждения по ал.7, т. 1 – 5, както и редът за получаването им се определят с наредба на Министерския съвет и не могат да бъдат по-ниски от определените в трудовото законодателство.

Нормите на чл.143, ал.1 и чл.142, ал.2 КТ дефинират понятието извънреден труд и правото на работодателя да установява сумирано изчисляване на работното време – седмично, месечно или за друг календарен период, който не може да бъде повече от 6 месеца. В чл. 96 (нов - ДВ, бр. 41 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2018 г.) от Наредбата за работното време, почивките и отпуските (НРВПО) се регламентира определяне на норма при сумирано изчисляване на работното време по чл.142, ал.2 от КТ. Съгласно чл. 9а, ал.4 (нов - ДВ, бр. 41 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г.) от НРВПО когато се полага нощен труд, сборът от работните часове по графика на работника или служителя се изчислява след превръщане на нощните часове в дневни за смените с 4 и повече от 4 часа нощен труд с коефициента по чл.9, ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. В чл. 9, ал. 5 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (НТКТС) се определя пресмятането на трудовия стаж при сумирано работно време – с превръщане на нощните часове в дневни за смените с повече от 4 нощни часа.

Въз основа на тези разпоредби, при логическо и сравнителноправно тълкуване на закона, съдът намира, че волята на законодателя е да признае нощните часове, преизчислените в дневни с коефициент 1,143, както за целите на изчисляване на отработените дни и пресмятане на трудовия стаж, така и за отчитането на извънредния труд, което е намерило израз в новата редакция на чл. 9г (изм. ДВ, бр. 58 от 13.07.2018 г.) от

НРВПО.

Според съда, в нормите на ЗМВР и подзаконовите актове, посочени по-горе, е налице празнота, която следва да се преодолее съобр. чл.67, ал.3 ЗДС, чрез субсидиарното приложение на чл.9, ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (НСОРЗ), според която, при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време - 1,143 получен като частно при деление на нормалната продължителност на дневното (8 часа) и нощното (7 часа) работно време. Възприемането на обратното становище би поставило държавния служител в МВР в неравностойно положение спрямо работниците и служителите, чиито правоотношения се регулират от Кодекса на труда и подзаконовите нормативни актове.

Ето защо искът е основателен. Решението на първоинстанционния съд е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като вместо него следва да бъде постановено друго, с което искът следва да бъде уважен.

В полза на ищеца следва да се присъдят направените във въззивното производство съдебно – деловодни разноски, в размер на 360 лева за първата и 480 лева за въззивна инстанция– адвокатско възнаграждение, който размер не е прекомерен, предвид нормата на чл.9 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения обстоятелството, че са предявени два обективно и субективно съединени иска.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Бургаски районен съд държавна такса, в размер на 100 лева и съдебно – деловодни разноски за експертиза, в размер на 200.00 лева. По сметка на Окръжен съд Бургас следва да заплати държавна такса, в размер на 50.00 лева

Мотивиран от изложените съображения Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2148 от 07.10.22г., постановено от Бургаски районен съд по гр.д.№4531/22г. по описа, И ВМЕСТО НЕГО

ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Бургас, да заплати на Ж. С. С., ЕГН *****, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. „Раковски“, №2, сумата 564.63 лева, представляваща неплатено възнаграждение за извънреден труд от 68.64 часа, положен в периода 04.07.2019 год. - 09.07.2020 год.; сумата 135.67 лева – мораторна лихва до 17.07.22г. върху всяко неплатено възнаграждение за извънреден труд, ведно със законната лихва върху главницата, начиная от 18.07.2022 год. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Бургас, да заплати на Ж. С. С., ЕГН *****, сума от 840.00 лева - разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Бургас, да заплати по сметка на Районен съд Бургас, сумата 300.00 лева, от които 100.00 лева – държавна такса и 200 лева - поети разноски за експертиза.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Бургас, да заплати по сметка на Окръжен съд Бургас, сумата 50.00 лева – държавна такса за въззивно обжалване.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____